

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Romvaldvs Ab. 19. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

cientiam se durabat. Post Romam profectus, & Archiepiscopatus honore mactatus, & jam ad purpuram aspirare ausus, in Russiam abiit. Ibi post multa ludibria rex cum Divo ita paciscitur: Si rogos geminos, qui juncti flammam sociarent, illaesus perambulet, tum sese etiam in Christianorum sententiam pedibus ambulaturum. Dictum factum: BONIFACIVS per rogam, rex ad partes Catholicorum transit. Ad regis porro exemplum innumera multitudo confluit. Mox sua laborem premia secuta. BONIFACIVS a germano Regis capite truncatus, nomini denique suo satisfacit. Ex Pet. Damiano ap. Sur. in vita S. Romualdi.

Vniuersi Christiani agnoscant se regii generis, & sacerdotalis officii consortes: quid enim tam regium, quam subditum Deo animum corporis sui esse rectorem? quid tam sacerdotale, quam uovere Domini conscientiam puram, & pieratis hostias de altare cordis offerre? S. Leo serm. 3. in ann. Ass. suæ.

S. ROMVALDVS AB. 19. Junij.

Spectator forte ROMVALDVS adfuit, cum patrens duello germanum suum sustulit. Itaque cum animo suo putans censuit, quod pater manu, hoc se oculis parricidium perpetrasset. Quare ad noxam expiandam, concedere ad aliquod tempus in cœnobium statuit. Sed familiaritate cœnobitæ, nescio cuius, & aspectu è cælo semel iterumque ad se venientis D. Apollinaris captus, pedem, ne sapius offenderet, nunquam jam referre in mundum statuit. Quare fundamenta Ordinis illius jecit, quem hodie Camaldulensem dicimus; quæ quidem in quantum brevi fastigium assurrecturus esset, scæla indicarunt ROMVALDO per quietem.

tam visæ, in quibus suos pulchro ordine ad cælum vidit conniti. Neque dubitarunt nobilissimi quique proceres ex aulâ Ott. III. Imp. hâc viâ cælum petere. Ipse Imp. Romam abiturus, post reditum iiscem accessurum se spondit. Sed ROMVALDVS illa subiecit: *Si Româ videbis, Ravennam ultimùm vidisti. Nec fefellit.* Redeuntem mors ex itinere insidiis suis excepit, documento futurum iis, qui cum mundo exire laborant, iter tamen differunt, aut viarum ambages quærunt, cum compendia haberent. Ad Cæsarem quoque Henricum cum venisset ROMVALDVS, velut ad prædam accurrens aula, vestemque ejus pelliciam diripiens, ostendit quanti virum faceret; è cujus veste unicum pilum tanti fecit. Henricus ipse in eam vocem erumpere auditus est: *O anima hæc mea domiciliũ tuum haberet corpus!* Audi orbis. Cæsaris anima non credidit angustiũ se posse habitare, quàm in religioso hominis corpusculo. *Ex Brev. Rom. & Sur.*

Mors non miseratur inopiam, non divitias revertur, non generi cuiuslibet, non moribus, non ipsi denique parcit etati: nisi quòd senibus in januis, adolescentibus in insidiis est. S. Bern. l. de Perf. sustin. c. 4.

S. IULIANA VIRG. 19. Iunij.

Nimirum etiam hæc rosa Florentiæ debebat, ubi ordo Servorum VIRGINIS floret. O aulæ mancipia! quid ad hæc VIRGINIS servitium vos? eja discite saltem honestam servitutem servare, neque Virginem erubescite Magistram in eâ arte habere, qui Palladem MARIAM salutatis. Fuit IULIANA è nobili familia (Falconeriam dixerunt) sed in servitium MARIÆ à teneris abducta. Hebdomas illi sic agebatur, ut feriâ IV. itemque VI. ob
Chri-